

Radio S1 101.9 FM

Στις ραδιοσυχνότητες των Βρυξελλών
μουσικές ελληνικές
συντροφεύουν τα βράδια μας

1) Νυχτερινή κατάδυση
κάθε Δευτέρα 21.00 - 22.30
με τη Στέλλα Ζαρκαλή

2) Πτήση για δύο
κάθε Τετάρτη 21.00 - 22.30
με τον Αργύρη Μαιμνή

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΙΤΕ...

© 02 / 520.21.81

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΒΕΛΓΙΟΥ και

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ

ΕΝ ΤΗ ΕΝΩΣΕΙ Η ΙΣΧΥΣ

Είμαστε όλοι ιδιαίτερα χαρούμενοι που καταφέρανε επιτέλους τα δύο πιο παλιά ελληνικά θεατρικά σχήματα των Βρυξελλών να κάνουν αυτή τη συμπαραγωγή. Το έργο αυτό είναι το 22ο του Ελληνικού Θεατρικού Εργαστηρίου (του πρώην Atelier Théâtral des Institutions européennes), και το 12ο του Ελληνικού Θεάτρου Βελγίου.

Η πλούσια θεατρική εμπειρία των δύο ομάδων αποτελεί μια γερή βάση, για πολλές και πιστεύω ποιοτικά καλές παραστάσεις στο μέλλον.

Στη δουλειά μας αυτή καίριος όμως ήταν και ο ρόλος του ανθρώπου που μας βοήθησε να ανεβάσουμε αυτό το έργο. Ο θεατράνθρωπος με την τεράστια εμπειρία, Βάσος Ανδρονίδης, που για άλλη μια φορά «ανέβηκε» στις Βρυξέλλες να μας διδάξει. Είναι φυσικά μεγάλη η συγκίνησή μας που μπορούσαμε να ζήσουμε αυτή τη θεατρική εμπειρία με έναν άνθρωπο που υπηρετεί το ελληνικό θέατρο τόσα πολλά χρόνια και που δούλεψε, έπαιξε, έζησε με μύθους του ελληνικού θεάτρου όπως ο Κάρολος Κουν και τόσοι άλλοι. Τον ευχαριστούμε με όλη μας την καρδιά.

Γιάννης Στρογγύλης

Κυρίες και κύριοι,
Φίλοι μου,

Η χαρά μου είναι πολλαπλή που ξαναέρχομαι στις Βρυξέλλες για να βοηθήσω ακηνοθετώντας «Για τα παιδιά του Μίδα» του Μανόλη Κορρέ.

Η σύμπραξη του Ελληνικού Θεατρικού Εργαστηρίου με το Ελληνικό Θέατρο Βελγίου είναι για μένα ένα πολύ σημαντικό γεγονός, που με απλά λόγια σημαίνει συσπειρωση δυνάμεων (παράδειγμα προς μίμηση), τεράγμα που τόσο ανάγκη έχουμε. Άλλωστε σ' αυτά τα δύσκολα χρόνια που περνάμε. Κι ακόμα είναι πολλαπλή η χαρά μου που ξαναβρίσκομαι με αγαπημένους φίλους και συνεργάτες, «συνοδέλφους» γρασιτέχνες, που χωρίς υπερβολή μου έχουν αφήσει τις καλύτερες εντυπώσεις φιλίας, συνεργασίας και καλλιτεχνικής ποιότητας.

Και λέω πολλαπλή, γιατί ο συγγραφέας, εκτός του ότι συνεργάστηκα μαζί του στην τηλεοπτική σειρά «Πωλείται αγάπη», ήταν και επί σειρά ετών «η ψυχή» του Θεατρικού μας Μουσείου στην Αθήνα.

Από την πρώτη στιγμή κόλας δουλέψα με όλη μου την προσοχή για την παρουσίαση αυτού του έργου στο ελληνικό κοινό του Βελγίου.

Είναι η έκτη φορά που έρχομαι για τον σκοπό αυτό, αλλά είναι η πρώτη φορά που συνεργάζομαι μ' αυτόν τον «καλλιτεχνικό συνασπισμό» και είμαι σίγουρος πως δεν θα φεισθώ δυνάμεων, προσπάθειας, πείρας και αγάπης.

Είναι ένα έργο δύσκολο, «κοινωνικής κριτικής και καταγγελίας Θεσμών». Ελληνικότατο, με όραση, και δεν μ' αρέσει, επιστέμτε με, να προλέγω πριν δείτε και γευθείτε την παράσταση, που χρειάζεται υπόχο, προσοχή, λεπτομέρεια, ρυθμό και αρτιότητα.

Θέλω να πιστεύω όμως πως με την ευσυνειδησία, την αγάπη και την εμπειρία όλων μας θα φανούμε αντάξιοι αυτής της πρώτης, εναρκτήριας συνεργασίας.

Ευχαριστώ όλους σας και εύχομαι καλή παράσταση.

Βάσος Ανθρονίδης,
Νοέμβριος 2001, Βρυξέλλες

ΑΠΟ ΤΗ ΣΚΟΠΙΑ ΤΟΥ ΣΚΗΝΙΚΟΥ

Το σκηνικό του Μίδα είναι λιτό. Εκφράζει τη μοναξιά και την απομόνωση του κεντρικού ήρωα του έργου, του Γιώτη, μέσα στην κοινωνία, μέσα στην ίδια του την οικογένεια.

Ο Γιώτης δεν βρίσκει γύρω του τις αξίες που είχε οραματισθεί, την καταξίωση που είχε επιθυμήσει. Έτσι βρισκόμαστε μέσα σ' ένα σκηνικό σκοτεινό σαν τις σκέψεις του.

Τρεις πόρτες απλές, αλλά και μετέωρες, χωρίς τοίχους, σαν αόριστες, πιθανές διέξοδοι στην απογοητευτική καθημερινότητα του ήρωά μας. Έπιπλα χωρίς γούστο, ούτε ιστορία, μέσα σ' ένα χώρο αθηναϊκού, φτηνού διαμερίσματος.

Κι ύστερα, σε κάποια στιγμή του έργου, ο χώρος αυτός θα ντυθεί στα καλά του, θα φορέσει λίγη κόκκινη χλιδή, για να δοκιμάσει αν ο πλοιάτος μπορεί να φέρει κάποια σιγουριά. Έτσι ακριβώς όπως θα δοκιμάσει συγχρόνως και ο Γιώτης, ο ήρωάς μας, να ιδεί αν το να είναι ο τυχερός του λαχείου ΠΡΟ ΠΟ, μπορεί να του φέρει αγάπη, ενδιαφέρον, εκτίμηση από τους γύρω του.

Ο Γιώτης θα δηλώσει, μα θα πει ψέματα, ότι είναι ο μεγάλος τυχερός του λαχείου. Θα θυμηθούμε και πάλι την ανεπανόλητη διαπίστωση του Γιάννη Τσαρούχη: Στην Ελλάδα είσαι ότι δηλώσεις. Το κόλπο του Γιώτη θα πιάσει, και ακόμα για μία φορά η πικρή αυτή διαπίστωση θα επαληθευτεί.

Αντα Σέφερ Σαητροπούλου

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΙΔΑ

Μίδας, ο γιος του Γόρδιου, βασιλιάς των Φρυγών, περίφημος για τη σοφία και τα πλούτη του. Οι σπουδαιότεροι από τους μύθους που κυκλοφορούσαν γι' αυτόν είναι οι παρακάτω:

α) Ενώ ο Διόνυσος με την ακολουθία του διέσχιζαν τη Φρυγία, ο Μίδας κατέρχονταν, βάζοντας κρασί σ' ένα πηγάδι, να μεθύσει το Σειληνό και να τον κρατήσει αιχμάλωτο δέκα μέρες. Επειδή όμως η φιλοξενία ήταν εγκάρδια, ο Διόνυσος τόσο ευχαριστήθηκε, ώστε ρώτησε τον Μίδα τι θα ήθελε να του προσφέρει. Ο Μίδας ζήτησε να γίνεται χρυσάφι ό,τι άγγιζε. Με τρόπο όμως διαπίστωσε ότι ακόμη και η τροφή και το ποτό του μεταβάλλονταν σε χρυσάφι. Κινδυνεύοντας λοιπόν να πεθάνει από πείνα και από δίψα, παρακάλεσε το Διόνυσο να τον απαλλάξει από αυτό το χάρισμα. Έτσι ο Μίδας, με εντολή του Θεού, λούστηκε στον Παικτωλό ποταμό, που έκτοτε περιέχει ψήγματα χρυσού.

β) Ο άλλος μύθος είναι σχετικός με το μουσικό αγώνα μεταξύ Αιπόλλωνα και Πάνα. Ο Μίδας ήταν κριτής και ψήφισε υπέρ του Πάνα. Ο Αιπόλλωνας οργισμένος τον τιμώρησε, μετατρέποντας τα αυτιά του σε γαϊδουρινά. Ο Μίδας από την ντροπή του φόρεσε βαθιά στο κεφάλι του ένα φρυγικό σκούφο και έτσι δεν φαίνονταν. Σε λίγο καιρό όμως χρειάστηκε τον κουρέα του. Εκείνος, μη μπορώντας να κρατήσει το μυστικό του βασιλιά, έσκαψε μια τρύπα και ψιθύρισε την ανακάλυψή του: «Ο Μίδας έχει όπια όνου». Αλλά τα καλάμια που τρύπωναν πάνω στην τρύπα επανέλαβαν τον ψιθύρο με το φύσημα του ανέμου και το διαδίδανε σε όλη τη χώρα (Ηρόδοτος 114, 35. Υγ)

«Ο Μίδας έχει αυτιά γαϊδάρου»

Μανόλη Κορρέ

Εθνικό Θέατρο 1989 Αθήνα,
Ελληνικό Θέατρο Βελγίου και Ελληνικό Θεατρικό Εργαστήρι
Νοέμβριος 2001 Βρυξέλλες
Vlaams Centrum voor Amateurkunsten (VCA)

Διανομή

Ρένα Γιώτη (μητέρα):	Στέλλα Ανδρουλάκη
Τζένη (κόρη):	Αναστασία Παπαγεωργίου
Λάκης (γιός):	Μιχάλης Βεάλβης
Παπαφλέσσα (Φιλάνθρωπος κυρία):	Στέλλα Ζαρκαλή
Γιώτης (πατέρας):	Τάσος Νυχός
Μηνάς (θυρωρός):	Απόστολος Ιωακειμίδης
Μούρτος (Γπρόεδρος Κοινότητας):	Βασίλης Μαθουδίου
Χωναίος (Γενικός Διευθυντής):	Γιώργος Στρογγύλης
Πολίτης (Προϊστάμενος):	Βασίλης Μάγνης
Όλγα (πεθερά):	Εύη Οικονομίδη
Ράπτης (Μίδας):	Γιώργος Ανδρονίδης

Καλλιτεχνικός Διευθυντής Ομάδας: Γιώργος Στρογγύλης
Σκηναθέτης: Βάσος Ανδρονίδης
Σκηνικά Κουτούμια: Άντα Σωτηροπούλου Σέφερ
Υπεύθυνος φωτισμού: Alain
Υπεύθυνος ήχου: Στέλλα Ζαρκαλή, Λίλη Λαμπρέλη
Υπεύθυνος φροντιστηρίου: Εύη Οικονομίδη
Μακιγιάζ: Ελένη Σκίκου
Επιμέλεια προγράμματος: Ζωή Ξαρχή, Στέλλα Ανδρουλάκη

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Ο κεντρικός ήρωας, Θεόδωρος Γιώτης, είναι ένας μεσόκοπος μικροεπάγγελματις. Ανθρώπινος με αρχές και καθόλου κουτός, πλην συνειδητοποίησής του, ζει με τη γυναίκα του Ρένα και τα δυό παιδιά τους, Γζένη και Λάκη, ηλικίας γύρω στα είκοσι. Κανείς δεν του δείχνει εκτίμηση και σεβασμό, ενώ η πεθερά του Όλγα, μια πραγματική μέγαιρα, δεν χάνει ευκαιρία να τον προσβάλλει. Στη δουλειά του κανείς δεν τον παίρνει στα σοβαρά, μολονότι είναι εργατικός και δεν του λείπουν οι ιδέες.

Απογοητευμένος απ' τη ζωή του, ένα βράδυ που έχει πιεί και μερικά ποτηράκια, αποφασίζει να σπάσει τον κλοιό της μιζέριας προσποιούμενος ότι πλούσιος. Σε συμπαιγνιά με το Μηνά, το γέροντα θυρωρό της πολυκατοικίας, που είναι και ο μοναδικός του φίλος, διοχετεύει στο περιβάλλον του την πληροφορία ότι είναι δήθεν κάτοχος ενός δελτίου Προ-πό που κερδίζει ένα τεράστιο ποσό. Το νέο διαδίδεται σαν αστραπή, και ξαφνικά όλα αλλάζουν: Η οικογένεια τον περιβάλλει με αγάπη και θαυμασμό, στη δουλειά του παίρνει προαγωγή, ενώ όλοι εκθειάζουν στο έπακρο αυτόν και τις ιδέες του. Παράλληλα γίνεται διάσημος και δεν προλαβαίνει να δίνει συνεντεύξεις, ενώ βρισκείται περικυκλωμένος από ένα ετερόκλητο πλήθος γνωστών και αγνώστων που του ζητούν κάθε είδους παροχές και εκδουλεύσεις.

Κάποις στιγμήν τον επισκέπτεται απροειδοποίητα ο πραγματικός κάτοχος του κερδοφόρου δελτίου, που ο ήρωάς μας τον αποκαλεί «Μίδα», όπως δηλαδή έλεγαν τον υπέρμυλο το μυθικό βασιλιά. Μετά τη συνάντηση αποκαλύπτει την αλήθεια στην κόρη του η οποία δεν τον πιστεύει. Η οικογένεια, μη ξέροντας ποια είναι η αλήθεια και ποια η μπλόφα, αποφασίζει να μην αλλάξει στάση απέναντί του. Για κείνον όμως έχει έρθει η ώρα της αλήθειας: Ληθιασμένος, αποφασίζει να εγκαταλείψει τους πάντες και τα πάντα, παραίτηται απ' τη δουλειά του, ενώ η δυστυχία του κορυφώνεται, όταν μαθαίνει ότι η νέα και όμορφη κόρη του πρόκειται να παντρευτεί το γέρο και άσχημο Μίδα επειδή είναι ο υπεργουρτός του Προ-πό.

LES OREILLES DE MIDAS

par Manolis Korrès

Le titre de la pièce est emprunté à la mythologie, selon laquelle Midas, roi des Phrygiens, reçut du dieu Dionysos, la qualité magique de transformer en or tout ce qu'il touchait. Selon une version, Dionysos lui fit pousser, en contrepartie, des oreilles d'âne pour le faire ressembler à un Satyre. Selon une autre version, c'est Apollon qui lui donna ses oreilles d'âne pour se venger du fait que Midas, ayant été l'arbitre d'un concours musical, lui préféra Pan avec sa flûte. Dans la version moderne de Manolis Korrès, Dionysos est remplacé par les paris sur les pronostics de football, qui donnent l'occasion à des gens, qui arrivent à peine à joindre les deux bouts, de goûter aux délices d'une richesse facilement acquise. Dans le mythe ancien, Midas finit par demander à Dionysos de le délivrer de sa qualité magique, parce que sa nourriture n'étant plus que de l'or, il est condamné à mourir de faim. Dans la version moderne l'issue, comme nous allons voir, est plus compliquée.

PERSONNAGES DE LA PIÈCE.

Théodoros Giotis est un cadre moyen d'une société prospère, qui malgré ses qualités indiscutables n'arrive pas à avancer dans sa carrière, persécuté par un chef jaloux et vindicatif et déprimé par son entourage familial qui le méprise. Sa femme Rena est influencée par sa mère Olga, une opportuniste précoce d'origine populaire, qui reproche à sa fille d'avoir rejeté l'occasion d'un mariage riche pour épouser Théodoros Giotis qu'elle aimait. Leur fils, Lakis, peu impressionné par les diplômes de son père, refuse de se préparer pour l'université et pense à fonder sa propre P.M.E. Sa sœur, Jennie, pour qui Théodoros a un faible, ne pense qu'à s'amuser avec des garçons. Le concierge de leur immeuble, Menas, un vieillard à mobilité réduite, épris d'admiration pour Théodoros, est la seule personne avec qui ce dernier se sent à l'aise. Un personnage mystérieux apparaît à la scène III et insiste pour demeurer anonyme.

SCENE I.

Une curieuse ambiance de joie et d'énerverment règne chez les Giotis. La nouvelle du gain du gros lot par Théodoros vient d'être annoncée dans les journaux et le téléphone ne cesse de sonner. Des gens à peine connus des Giotis offrent leur félicitations et proposent des rencontres, ainsi que des établissements philanthropiques qui demandent à être soutenus financièrement. Une dame appartenant à une société philanthropique dirigée par un prêtre réclame un entretien avec M. Giotis lui-même, malgré les propos décourageants de Rena et les taquineries anticléricales de Lakis. Giotis apparaît finalement et promet à la dame une part du gain, mais en lui signalant qu'il aura à insister sur l'emploi de l'argent, qui devra servir à abriter de petits délinquants, des drogués, des prostituées et, en général, des marginaux. La dame en est consternée.

Arrive Mourtos, personnage pittoresque et bizarre, maire du village natal de Giotis. Il annonce que le conseil municipal a décidé, sur sa proposition, de donner le nom de Théodoros Giotis à la rue où se trouve sa maison. Théodoros finit par lui promettre le tiers de ses gains malgré les protestations de sa femme. Rena annonce qu'elle a emprunté de l'argent à sa mère pour s'acheter une nouvelle robe pour son apparition à la télévision.

M. Choneos, P.D.G. de la société où travaille Giotis et Politis, le chef de ce dernier lui rend visite pour le féliciter. Choneos ajoute qu'il voudrait s'entretenir avec lui à la première occasion, parce qu'il vient de découvrir certaines études et certains rapports géniaux que Giotis avait faits. Après le départ de Choneos, Jennie raconte à son père le contenu des coups de fil reçus et lui reproche de ne pas se réjouir et profiter de l'immense chance qui leur incombe. Théodoros demande à sa fille ce que voudrait faire la famille avec les centaines de millions gagnés.

SCENE II.

Cette scène est un flash-back de la réponse de Jennie à son père. Il s'agit d'une discussion entre les quatre autres membres de la famille. Olga leur conseille d'investir dans l'immobilier. Rena ne pense qu'à mettre le feu à son mobilier de mauvaise qualité et vétuste et s'acheter un appartement de luxe à Kifissia, qu'elle décorera à son goût. Lakis compte avoir son appartement à lui et investir dans des bateaux de plaisance qu'il louera aux touristes. Olga exprime son aversion pour son gendre qu'elle considère comme un taré et conseille à sa fille de le suivre partout et de le surveiller pour qu'il ne fasse pas de bêtises avec la fortune qu'il a gagnée. Le concierge arrive avec un paquet de télégrammes de félicitations en râlant pour le travail supplémentaire que cette histoire lui impose. À la remarque de Jennie qu'il ne doit pas se plaindre parce que son père le comblera de cadeaux, il répond qu'il ne veut ni cadeaux ni promesses. Olga répond crûment à quelqu'un qui téléphone pour demander un soutien financier pour son organisation et explose quand elle essuie une insulte en réplique.

SCENE III.

Cette scène est la suite chronologique de la scène I. Jennie essaie d'expliquer à son père que l'argent gagné leur apportera non seulement des jouissances matérielles mais aussi le respect de la société et ajoute qu'elle a commandé une voiture de sport en donnant un acompte d'un demi million de drachmes. Théodoros panique et la prie d'annuler la commande pour une raison qu'il ne peut lui expliquer pour le moment.

On sonne et un personnage bizarre se présente et demande à parler à Giotis en tête-à-tête. Ce dernier le laisse entrer et la conversation qui s'ensuit révèle que le vrai gagnant du gros lot n'est que le visiteur anonyme, que Giotis se plaît à appeler Midas. Celui-ci insiste pour que le motif de cette mise en scène frauduleuse lui soit divulgué, étant donné qu'il était sûr que Giotis n'avait aucune chance de toucher l'argent et que ses déclarations à la presse étaient celles d'un homme sérieux et cultivé. Ce

Quel bonheur inattendu: des dizaines d'amis, de parents jusqu'alors inconnus, l'amour de Rena, l'admiration de ses enfants. Il est prêt à en payer le prix maintenant. «La représentation est terminée ...sans applaudissements.

SCENE VIII.

Suite de la scène VI. Olga réprimande sa petite-fille pour n'avoir rien dit des aveux de son père. Les autres paniquent, y compris Olga qui leur a prêté de l'argent. Jennie mentionne que Fotis, son petit ami ne croit pas l'histoire de la supercherie mais qu'il est persuadé que Giotis a simplement voulu se débarrasser des parasites qui avaient commencé à l'entourer. Lakis, de nouveau plein d'admiration pour son père, donne raison à Fotis. Le téléphone sonne et c'est un ami de Lakis, journaliste, qui lui fait savoir qu'un avocat est allé recevoir le gros lot pour compte d'un client. Pour Lakis, cela confirme l'hypothèse de Fotis. Il demande au reste de la famille de faire semblant de croire qu'ils sont pauvres tout en lui témoignant de la même affection et de la même admiration. L'attitude de la famille est prise pour une guerre des nerfs par Théodoros, qui pour se venger leur dit qu'il n'est non seulement paumé mais aussi chômeur. Indigné par le témoignage de tendresse qui s'ensuit, il explose et se retire dans sa chambre.

SCENE IX.

Trois mois plus tard. Midas est chez les Giotis, bien habillé et portant une perruque. Il a l'air mal dans sa peau. Il explique à Giotis que son avocat est allé retirer la somme gagnée plus tôt que prévu, parce qu'il craignait des procédures initiées par des individus de mauvaise volonté. Deux jours plus tard, l'avocat mourut d'un infarctus. Midas craint que cela pourrait signaler le début d'une série de malheurs. Il remarque que le mobilier n'est plus le même et demande à Giotis ce qui s'est passé. Celui-ci lui répond que le P.D.G. l'a appelé à son bureau pour lui annoncer une promotion spectaculaire avec le triplement de son salaire, ayant trouvé les études de rendement qu'il avait faites d'une perspicacité incroyable. Les marchands

lui octroient maintenant un crédit presque illimité. Midas intimidé par ce changement de fortune et d'assurance en lui-même inattendu, lui demande de l'aider en devenant son associé, parce que, lui, ne sait plus que faire de son argent et que sa santé s'en ressent. Giotis répond avec des propos moqueurs mais est interrompu par Lakis, qui vient de rentrer. Giotis présente Midas à son fils comme celui qui a vraiment gagné le gros lot et qui pourrait financer sa nouvelle entreprise, mais Lakis, incrédule, répond à son père que la plaisanterie a assez duré.

SCENE X.

Un mois plus tard. Olga et Rena discutent. Il est évident qu'elles ne savent pas encore si leur prospérité nouvellement acquise est due directement à Giotis ou à son association avec Midas (dont le vrai nom est Georges Raptis). On sonne. Politis, l'ex-chef de Giotis et actuellement son employé entre au bord de la crise nerveuse. Il annonce que Giotis vient de quitter le bureau après avoir agressé Georges Raptis, qui vient souvent lui rendre visite. M. Choneos, le P.D.G. reproche à Politis la fuite de Giotis et lui ordonne d'aller le trouver immédiatement. Olga lui dit qu'après de pareilles crises il va d'habitude chez sa mère. Politis exprime sa haine pour Giotis et Olga renchérit.

Giotis arrive et ordonne à Politis de rentrer au bureau et annoncer au P.D.G. qu'il démissionne. Il demande aussi à Rena de quitter l'appartement avec sa mère quand Jennie viendra. Rena insiste pour savoir pourquoi et répète ses revendications d'une nouvelle maison et d'un compte bancaire individuel. Olga lui demande l'argent prêté à Rena. Giotis oppose son refus catégorique.

Jennie arrive et son père la traite de folle de vouloir épouser ce vicillard de George Raptis (Midas). Jennie explique, imperturbable, que l'amour romantique n'est pas la base d'une vie conjugale heureuse. Leur union sera un partenariat honnête. Il offre sa fortune, son expérience et son dévouement. Elle offre sa jeunesse, sa beauté et sa compréhension: tout ce qu'il faut pour le succès et le bonheur dans le mariage. En fait, Georges croit qu'elle a hérité du génie des affaires de son père et lui donne carte

blanche pour la gestion de ses investissements. Elle ajoute en partant que le seul homme qu'elle ait jamais aimé, c'est lui, son père.

Giotis est inconsolable. Le concierge entre et le félicite de son ascension sociale pour se faire offrir de Pouzo. Giotis lui en offre mais le prie de se taire pour qu'il puisse réfléchir. Il réfléchit à voix haute. Sa famille s'est adaptée à la nouvelle situation, elle lui est maintenant indifférente. Faut-il qu'il accepte ce compromis, lui qui a tout risqué pour l'amour de sa famille? Non, dit-il au concierge, pas de compromis. Le concierge acquiesce mais lui demande de payer d'abord ce qu'il lui doit. N'est-ce pas lui qui lui avait donné les tuyaux des jeux de football qui ont causé son ascension sociale? La déception de Giotis est à son paroxysme. Il commence à voir des apparitions des autres personnages, qui le persécutent. Il réveille le concierge. Tous les deux sont ivres. Mécaniquement, ils répètent la scène du marquage des bulletins des pronostics de football.

F I N

DE OREN VAN KONING MIDAS

van Manolis Korros

De titel van dit stuk is ontleend aan de mythologie: het verhaal van de Phrygische koning Midas die van de god Dionysus de gave kreeg om alles wat hij aanraakte in goud te veranderen. In ruil voor dit geschenk, zo gaat het verhaal, gaf Dionysus koning Midas ezelsoren om hem op een satyr te doen lijken.

De hoofdpersoon, Theo Yotis, is een kleine ambtenaar van middelbare leeftijd. Een man met principes en bestist niet dom, maar een beetje verlegen en zonder initiatief. Hij woont met zijn vrouw Rena en hun twee kinderen van ongeveer twintig, Jenny en Lakis. Hij wordt door niemand erkend of gerespecteerd, terwijl zijn schoonmoeder Olga, een ware kenau, geen gelegenheid voorbij laat gaan om hem te beledigen. Op zijn werk wordt hij door niemand au serieu genomen, hoewel hij hard werkt en het hem niet aan ideeën ontbreekt.

Teleurgesteld in zijn even, besluit hij, op een avond dat hij een glaasje op heeft, om een een andere wending aan zijn bekrompen bestaan te geven, door de indruk te wekken dat hij plots rijk is geworden. Met de hulp van de oude portier van zijn flatgebouw, zijn enige vriend, vertelt hij aan iedereen dat hij in het bezit is van een loterijbiljet waarmee hij een enorm bedrag zal winnen. Het nieuws loopt als een vuurtje en van de ene dag op de ander is alles opeens anders: hij wordt op handen gedragen door zijn familieleden, op zijn werk krijgt hij promotie en zijn collega's zijn vol lof voor hem en zijn ideeën. Hij wordt beroemd, wordt links en rechts gevraagd voor een interview en is voortvlurend omringd door een menigte onbekenden die hem de oren van zijn hoofd zeuren.

Dan krijgt hij onverwacht bezoek van de echte winnaar van de loterij, die onze held "Midas" noemt, een naam die hem ingegeven wordt door de mythishe steenrijke koning uit de Oudheid. Na deze ontmoeting vertelt hij

zijn dochter de waarheid, die hem echter niet gelooft. Zijn familie, die niet meer weet wat er waar is en wat pocherij, besluit een andere houding aan te nemen. Maar voor hem is het uur der waarheid gekomen: verbitterd besluit hij er de brui aan te geven en vraagt ontslag, terwijl zijn wanhoop ten top stijgt wanneer hij hoort dat zijn jonge en schone dochter besluit te trouwen met de oude en lelijke Midas, alleen omdat hij de gelukkige winnaar van de loterij is.

EINDE

- "Έτρεξα να προφτάσω... Να κερδίσω το χαμένο χρόνο...
Ηθελα να μπω στο ρόλο του τυχερού...
Ηθελα να δω τις αντιδράσεις όλων σας.

- Θα 'ταν ηλίθιο, απάνθρωπο... Θα σε μισούσαμε σ' όλη μας τη ζωή αν έκανες κάτι τέτοιο!

- Το ξέρω... Το προτιμώ από το να με αγνοείτε."

Ο Θεόδωρος Γιώτης στα μάτια της γυναίκας του δεν είναι παρ' όλη ανθρωπιάκι, ένα αδέξιο, άχρηστο, τραυματισμένο ανθρώπιόκι".

Αυτό το ανθρωπιάκι θα προσπαθήσει, με ένα πραγματικό "αέλιο μαρτύριο", να αιτιολογήσει επιτέλους την υπόληψη, το σεβασμό, την εκτίμηση, ακόμα και την ...αγάπη. Θα γίνει το πρόσωπο της ημέρας, ο μοναδικός δεκαεπτάχρηστος του ΠΡΟ-ΠΟ με τα 582 εκατομμύρια, ο ΜΙΔΑΣ που το θεαματικό άγγιγμά του μετατρέπει τα πάντα σε χρυσάφι.

"Ξέρεις πωσ παρ' ολίγο να το ποτέμω; Πως τάχι δεν ήταν τα λεφτά που μας έκαναν να αλλάξετε! Πωσ με είδατε επιτέλους σωστά και με εκτιμήσατε!"

Ο πραγματικός τυχερός, ο γνήσιος Μίδας, με το σκούφο που θα μπορούσε να κρύβει τα περίφημα γαϊδουρινά αυτιά του μύθου, κάνει κάποια στιγμή τη δυσάρεστη αλλά και ανσιτόφρενη εμφάνισή του. Στους διαλόγους των ...δύο τυχερών, ο πραγματικός και ο φεύτικός Μίδας θα αντιλλάξουν κάμποσες φορές ταυτότητα, μέχρις ότου ο αληθινός Μίδας επισπάσει από το Θεόδωρο Γιώτη κάτι απείρως παλυτιμότερο από τη δέξα και τις λεφτά: κάτι που ισοδυναμεί με την ίδια την ψυχή του:

"Από δω η κορούλα μου, φίλε Μίδα - η αγάπη μου... Το δεξί μου χέρι... Και μη θαρρείς πωσ μ'αγαπά επειδή είμαι πλούσιος. Όχι, δεν είναι συμφεροντολόγα η Τζένη μου. Ξέρεις τι δώρο μου ζήτησε; Ένα μικρό αυτοκινητάκι όλο κι όλο..."

Έχουμε συνηθίσει να αναζητούμε στα έργα τους καλούς και τους κακούς. Όμως σ' αυτό το έργο του Μανώλη Κορρέ θα έλεγε κανείς πως έχουμε να κάνουμε με μια "συμφωνία του κακού". Μια αδηφάγος αύζωγος, μια "κακοίργα" πεθερά, ένας αχρείος γιός, μια σκληρόκαρδη κόρη, μια διήβην φιλόδηροτος κυρία, ένας πονούργος κοινοτάρχης, ένας πονηρός αν και μισοειδικαιμένος θοροράς, ένα πομπώδες αφεντικό και ένας γλοιώδης τμηματάρχης εφαρτιούν πάνω σε έναν αντήρησα, ένα φουκαρά που θέλησε να σφραγισθεί με έναν από τα τελευταία τρόπω το χρήμα και τη δέξα.

Είναι άραγε "η κατέρα του Μίδου που ό,τι αγγίζει το νεκρώνει;"

Ωστόσο, χάρις σε μια μυθολογική δόση χιούμορ, ο Κορρέ "εξανθρωπίζει" και εξημερώνει το κακό, φέρνοντάς το σε πιο ανεκτά μέτρα. Έτσι, όταν κάποτε ο Θεόδωρος Γιώτης, έχοντας συμπληρώσει έναν οδυνηρό κύκλο, επιστρέφει στην αδήριτη πραγματικότητα, το χιούμορ και η σταρταριστή, έως και "γκροτέσκα", απλότητα των χαρακτήρων που πλαισιώνουν τον ήρωα, θα έχουν διασώσει ευτυχώς κάποια στοιχεία ανθρωπιάς, τόσο πολύτιμα για την ανεπνοή τόσο του κοινού όσο και των ηθοποιών ...

Φυσικά ο μεγάλος, ο αδιαφιλονίκητος ήρωας του Κορρέ είναι ο άνθρωπος που, αφού έζησε μια ολόκληρη ζωή σαν κορόιδο και ευγενής, μπούχτισε κάποια στιγμή και θέλησε να υπερτερήσει την εύνοια της μοίρας. Ο Θεόδωρος Γιώτης θα περάσει δια πυρός και σιδήρου μέχρις ότου καθίσει στον επίζηλο θρόνο όχι μόνο του υπεργυχερού αλλά και του ανθρώπου που έχει τη δύναμη και την πολυτέλεια να κοιτάπτει αφύμηλου το ανθρώπινα πάθη και την αβυσσότητα της ανθρώπινης απληστίας. Γεύεται την ηδονή του μεγάλου "παίκτη" που βλέπει να συναισθάνεται γύρω του διάφορα τρακτικά, έως και τα πρώην αφροντικά του, και εκείνος μπορεί για να τα περιφρονεί. Από την περίπτωση αυτή θα τον γκρεμίσει όχι τόσο η δεινότητα των αντιπάλων του όσο η "τροβιάσια" μιας γυναίκας που είναι γι' αυτόν το σύμβολο της ψυχής του.

Βασίλης Μάγνης

